

יום ה' כ"ג סיון

מאוס: פניאס יעקב גאטליך

101 ס"א: כ"ב

על הנס דחנוכה כמו שאמרז"ל בפסיקתא נפ"ב אין וז"ל, ולמה מדליק נרות בחנוכה אלא בשעה שנצחו בניו של חשמונאי הכהן הגדול למלכות יון שנאמר ועוררתי בניך ציון על בניך יון וכו', הנה יש להתבונן למה אמר בניך ציון ולא בני ישראל וכיוצא,

כי ויקָהוּ וַיִּשְׁלְכוּ אֹתוֹ הַבְּרָה וְהַבּוֹר רַק אֵין בּוֹ מַיִם:

2 ס"ב

ואמר *רב כהנא דרש רב נתן בר מעימי משמיה דרב תנחום מאי דכתיב 'והבור רק אין בו מים ממשמע שנא' והבור רק איני יודע שאין בו מים אלא מה ת"ל אין בו מים מים אין בו אבל נחשים ועקרבים יש בו:

3 ס"ג רפ"ב ב"ב

ד ר' שמעון בן לקיש פתר קרא בגליות. 'והארץ הימה תהו זה גלות ככל שנאמר (ירמיה ד טז) ראיתי את הארץ והנה תהו. ובהו זה גלות מדי (אסתר ו ט) ויבהלו להביא את המן. ודחשך זה גלות זון שהחשיכה עיניהם של ישראל בגזירותיהן שהיתה אומרת להם כתבו על קרן השור שאין לכם חלק באלהי ישראל.

4 ס"ד

4 ס"ה

אליעזר אומר (פא) חמש אותיות שנכפלו בתורה באותיות פלם בסוד הגאולה. כ"ך. בו נגאל אברהם אבינו מאור כשדים. שנאמר (בראשית יב. א) לך מארצך. מ"ם. בו נגאל יצחק אבינו מיד פלשתים. שנאמר (שם כו. טז) לך מעקבו כי צעקת ממנו מאד. ג"ן. בו נגאל יעקב אבינו מיד עשו, שנאמר (שם לב. יב) הצילני נא מיד אהי מיד עשו. ס"ף. בו נגאלו אבותינו ממצרים, שנאמר (שמות ג. טז) פקד פקדתי אתכם. צ"ץ. בו עתיד הקדוש ברוך הוא לנגאל את ישראל בסוף מלכות רביעית, ולומר להם צמח צמחתי לכם, (פס) שנאמר (זכריה ו. יב) הנה איש צמח שמו ומתחמיו יצמח ויבנה את היכל ה'.

9 ס"ז

ה הנה ימים באים נאם יהוה והקמתי לדוד צמח צדיק ומלך מלך והשכיל ועשה משפט וצדקה בארץ:

10 ס"ח

אבל הוא מה שכתבתי לך שלשים שהנס הנעשה בהארט האור הנסיי הוא מן אור הגנוז, ונעשה בהפסקת הנבואה, והוא חינוך לגאולה האחרונה שיתגלה האור הגנוז במילואו וטובו, ואדם צופה בו מסוף העולם ועד סופו [חגיגה יב.], ונבאו בניכם ובנותיכם (ויאל ג א), והנה אמרו רז"ל (במד"ר פי"ח כ"א. פרקי דר"א פמ"ז) אותיות מנצפ"ך מוכנים לגאולות, כ' כ' בו נגאל אברהם אבינו ל"ך ל"ך וכו' (בראשית יב א), פ' פ' בו נגאלו אבותינו ממצרים פקד פקדתי (שמות ג טז), צ' צ' בו עתידין להגאל צ'מח צ'דיק (ירמיה כג ה), והנה להיות האור הזה נקבע לדורות ליהנות מאורו כל ימי משך גלות הארוך הזה עד כי יצמח צמח צדיק (על כן קראו לימים האלה חנוכה חינוך לגאולה האחרונה שתהיה על ידי אות הצדי"ק), על כן תמצא ציו"ן נוסף אות צ' על אותיות יו"ן, להורות שהנס הזה הנעשה באור הניסיי במפלת יון הוא יהיה לסיוע ולהאיר עד כי יצמח צמח צדיק, וזהו ועוררתי בניך ציו"ן על

ג כ"ד דרכתי לי יהודה קשת מלאתי אפרים ועוררתי בניך ציון על-בניך יון ושמתיך כחרב גבור:

5 ס"ט

ולמה מדליק נרות בחנוכה אלא בשעה שנצחו בניו של חשמונאי הכהן הגדול למלכות יון שנאמר ועוררתי בניך ציון על בניך יון (זכריה ט' יג)

6 ס"י

ועוררתי בניך ציון. על חיל אנטיוכוס:

ס' יעלל מאמר כסא מאמר צ' און קני

קנא) וקבעו שמונת ימי חנוכה וכו'. אבאר לך עוד טעם לקריאת שם חנוכה (עיין מ"ש לעיל מסימן צ"ח עד סימן ק"ז), הנה התנבא זכריה [ט יג] (סוף הנביאים) ועוררתי בניך ציון על בניך יון, הנה התנבא

לו וקרני ראם קרניו בהם עמים ונגח
 יחדו אפסי-ארץ והם רבבות אפרים
 והם אלפי מנישה:

מלך מלכות ישראל ויהויהוה אלהינו
 כ"ב מרדכי ב"ר אבנר

ובזה מונח אשר הוצא בגמ' סוף הלכות חנוכה דכ"א אגדה על פסוק והנור
 ריק אין בו מים ע"ש, מים גימ' צדיק"ש, והנור ריק גימ' להדליק
 נ"ר חנוכה, נור במילואו גימ' י"ג פעמים חסד, אשר אין בו מים אזי ר"מ
 א"ין ב"ו, איבל נ'חשים ויעקרבני יש בוי"ש, יון גימ'... ב' פעמים נחש, גם
 נקרא עקרב כדאימא בליקוטי חוכה מהאר"ז ל' פ' עקב (וה נחש ש"ן עקב
 תסאת), חה נחשים וכו' יש בו, ומינות יש ב"ו ר"מ והנה ש"ר יון ב"א
 הנאמר בדניאל ו', אמנם יוסף הצדיק נחש וכו' (באשה ס' לרמח כ'
 הוא נקרא צדיק, וכן זקני"ם גימ' אור"ר יוסף גימ' צ"ו"ן...

ק"ב ח"ו

הפוליקה
 במדבר | הגדל והנורא נחש | שרף
 ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא
 לה מים מצור החלמיש:

דיקוטי קובכ פל

נחש שרף ועקרב וצמאון דע כי סקליטת סס סמאל ונעמה סמאל ולילית וסס ל'
 כנז' כחן נחש שרף ועקרב וצמאון וסס נגד ל' דגלים כי במקום קדושה ל' דגלים
 לא סיס כסס כח לסיק, גם סס נגד ל'ס דנטוכדג'ר, נחש גלות מלכים סתק כנדול,
 שרף גלות ככל וכוא סמ, עקרב יון ורזה לעקר אח ישראל וכל חודש ומלח, ולמלך
 מלך אלוס דליתו רעב ללחם ולין למא למים כ"א לכמוע ד"ס:

ויסב ח"ו

וינעוב כל-אשר-לו בידיוסף ולא יבדע אתו מאומה כי
 אס-יהלחם אשר-הוא אוכל ויהי יוסף יפה-תאר ויפה מראה:

ח"ו כ"ב

כי יפת אלהים ליפת
 וישבן באהלישם ויהי כנען עבד למו:

איכה ח"ו

סו ספקו עליך בפנים כל-עברי
 דרך שרקו ויגעו ראשם על-בת
 ירושלים הזאת העיר שיאמרו כלילת
 יפי משוש לכל-הארץ:

ק"ב ח"ו

עשרה קבים יופי יחדו לעולם
 חשעה נסלה ירושלים ואחד כל העולם כולו

בניך יו"ן, וזהו שתמצא חנוכה בגימטריא
 פ"ט, הוא מספר הסוכס למספר צ', הנה עם
 הכולל מספר צ', ע"כ כוונת מרן זלה"ה [פע"ה
 שער החנוכה פ"ד] להדליק נר חנוכה להדליק
 יכוין עם הכולל עיי"ש, וזהו שתיקנו בנוסח
 ההודאה וקבעו שמונת ימי חנוכה ולא אמרו
 שמונה רק שמונת לשון כולל, הבן.

יומא כ"ו

א"ר אסי למה נמשלה אסתר
 לשדר לומר לך מה שדר סוף כל הלילה אף
 אסתר סוף כל הנסים והיא איכא חנוכה
 *ניתנה לכתוב קא אמרינן

לפני מלך אסתר קובכ קמא פ"ס

וכיאר
 הענין הוא דאימא אסתר סוף כל הנסים. א"כ חטכה
 שה" א"כ הוא רק הכנה ומפתח לגולה אחרונה.

ח"ו כ"ב

כ"ה אמר יהוה על-שלשה פשעי ישראל ועל-ארבעה
 לא אשיבנו על-מכרם בפסח צדיק ואביון בעבור
 געלים:

אקטובי באוקטוב ומלך פ"ס
 כ"ב אקטוב גמטריא

בנבואתו סוף ספר זכריה, "ועוררתי בניך ציון, על
 בניך יו"ן, המרמו לחנוכה, כי ניצחה קדושת ציון את יון
 הטמאה, ניצחון הצדקות, על יון המצולה, החומר, דבר, הבא
 לידי ביטוי לפי חכמי הסוד במילה ציון, שמרכיביה הם האותיות
 צ-יון, המרמזות על יסוד, הצדק אות צ השולטת וכבשת את יון.
 עם כיבוש יון על ידי ציון, כל גוי (אותיות יון) יון נכנסו לתורת
 ישראל, ושימשו את הקודש. ציון, סערכה המספרי שוזה
 156 (90+10+6+50) מגלמת את קדושת יוסף, השוזה אף הוא בערכו
 המספרי 156 (10+6+60+80) יוסף הצדיק, שהכסיר את צאצאי
 ישראל, לעמוד כנגד טוחות הטומאה ביון, כפי שעמד הוא, כנגדם
 במצרים החשוכה. כנגד קדושה זו של ציון (156) ויוסף (156),
 עמדה טומאת מלך יון (156) אנטיוכס (156) הרשע, שביקש לחסל
 את עם ישראל, ולהביא להתבטלותו המוחלטת בין העמים,

ח"ו ח"ו

לכן אנטיוכס שהוא בנימטריא יוסף, שהיה מלך יון שהוא גם כן
 בנימטריא יוסף, אמר כתבו על קרן שרר אין לכם חלק באלהי ישראל (ביר פי"ד).

וכאן כפרכי ח"ו

בכור שורו הקר